

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Vliegende Hollanders in Bloomington

Neumann, F.

Citation

Neumann, F. (1987). Vliegende Hollanders in Bloomington. *Bestuurskundige Berichten*, 2(2), 10-11.
Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233039>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

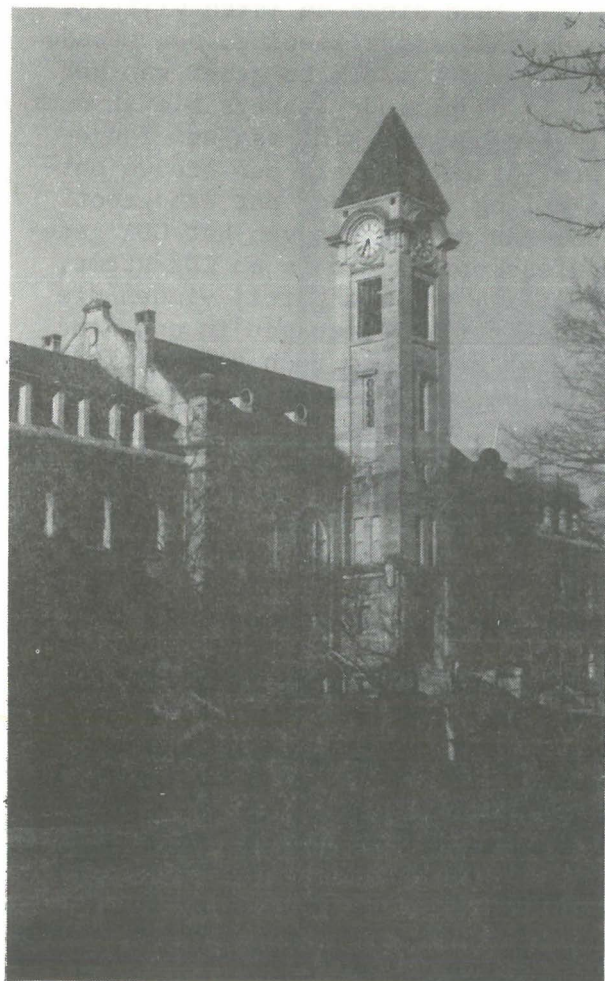
Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233039>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Vliegende Hollanders in Bloomington

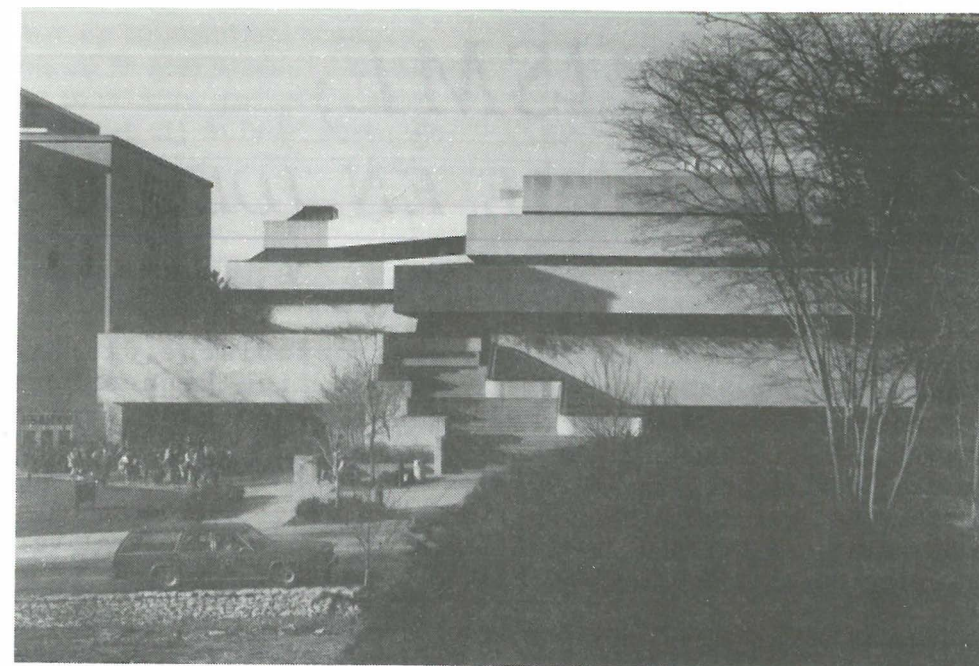
In het kader van een uitwisselingsprogramma volgt redacteur Frank Neumann een deel van zijn studieprogramma aan Indiana University, Bloomington, U.S.A. In deze BB zijn eerste verslag.

Indiana University, de Amerikaanse thuisbasis van het SPEA-Erasmus/Leiden-uitwisselingsprogramma, vormt samen met Harvard en Seracuse de top drie van de universiteiten in de Verenigde Staten met de kwalitatief beste opleiding in de bestuurskundige wetenschappen.

Het bijzondere van het bestuurskundeprogramma aan de IU (Indiana University) is de synergie tussen de bestuurskundige- en milieu-wetenschappen. Er worden cursussen gegeven die zowel ingaan op chemie en ecologie als op management en communicatieleer. In de VS is de vraag naar afgestudeerden die deze cursussen hebben gevolgd bijzonder groot. Ook in Europa bestaat er een gat in de markt voor afgestudeerden die zowel verstand hebben van management als van milieuzaken.

SPEA telt nu zo'n 2300 studenten, die zijn verspreid over de zes campussen van de IU. Bloomington is standplaats van de Nederlandse uitwisselingsgroep. De campus in Bloomington is de grootste van de zes en heeft een totale studentenbevolking van 32.000, waaronder zowel graduates als undergraduates. De meesten wonen in 'dormitories' of in huizen van de 'Greek Association', een soort Amerikaanse variant van het corps. In vergelijking met Nederland vallen vooral de enorme sportfaciliteiten op. Er zijn twee zwembaden, een oneindig aantal basketbalvelden, tennisbanen, squashbanen en er is zelfs een heuse golf-course. Sportprestaties zijn belangrijk in de Amerikaanse academische wereld. De geldschietters van de universiteiten, meestal grote multinationals, willen graag waar zien voor hun geld, op wat voor gebied dan ook. Dit leidt soms tot vreemde situaties. Je kan hier zelfs gewichtheffen studeren, of een aantal 'credits' (SBU's) tennislessen opnemen in je rechtenstudie. Voor die laatste paar credits moet je dan natuurlijk wel extra

betalen. En dat is meer, zelfs veel meer dan in Nederland. Voor 24 credits, vergelijkbaar met een gemiddeld studiejaar in Nederland, bedraagt het collegegeld zo'n f 10.000,- (huidige dollarkoers). De meeste studenten werken dan ook of hebben gewoon veel geld, wat duidelijk te zien is aan het straatbeeld. Dat wordt beheerst door voornamelijk showroom-nieuwe limousines van een boven-modale prijsklasse.

De uitwisselingsgroep, bestaande uit vijf Rotterdammers en zes Leyenaren, heeft vrijstelling van het collegegeld en profiteert bovendien van een lage dollarkoers. De armoede onder de 'exchange students' valt dus nogal mee.

De tot nu toe opgedane studievervingen zijn over het algemeen positief. Het kostte wel enige moeite om te wennen aan het Amerikaanse systeem. De studiedruk is veel meer gespreid over het semester. Je kan hier niet, zoals in Nederland, alles uitstellen tot de laatste week. Eindcijfers zijn meestal samengesteld uit drie deelcijfers; achtereenvolgens een voor een 'final exam', een voor een

paper en een voor participatie in de 'class discussions'. Voordeel van dit systeem is dat het iedereen dwingt om de literatuur bij te houden. Het nadeel is dat de participatie in de 'class discussions' nogal eens uitmondt in participeren-om-gehoord-te-worden, wat veel beter-te-gebruiken tijd kost. Opvallend is, dat als het over praktijk-situaties gaat, de Amerikanen de Nederlanders overstemmen, terwijl als het gaat over theoretische onderwerpen, de Amerikanen stilvallen en de Nederlanders het woord hebben.

Behalve het participeren is schrijven van papers ook een groot verschil. Voor de meeste cursussen moeten er twee of meer kleinere of één grote scriptie, die het niveau van een Nederlandse scriptie benadert, worden geschreven.

Het is dus hard werken voor de 'exchange students'. Tot nu toe heeft iedereen het nog kunnen bijhouden. Er zijn nog geen 'drop-outs' en die worden ook niet verwacht. Bovendien is 'Spring-break' in aantocht. Schrijver dezes zal dan vertrekken naar een Bounty-eiland in de Carribean.